

Portrett Angelika Nielsen

Tónlistafolk OG LÆRARI

– FYRSTI TÓNLEIKALÆRARI HJÁ MÆR VAR MAMMA MÍN ANNETTE NIELSEN – EIN FRÁLÍKUR LÆRARI, SUM EG HAVI NÓGVA VIRÐING FYRI, SERLIGA TÍ AT HON HEVUR GEISTIN ENN – EVNINI AT SÍGGJA NAKAÐ NÝTT HVØNN DAG Í HVØRJUM NÆMINGI

Hans Pauli W. Torgard

ónandi kann eg eisini tað um 30 ár. Pápi mín Raymund Nielsen er installatør og eisini amatørmusikari, spælir klaver, harmoniku og

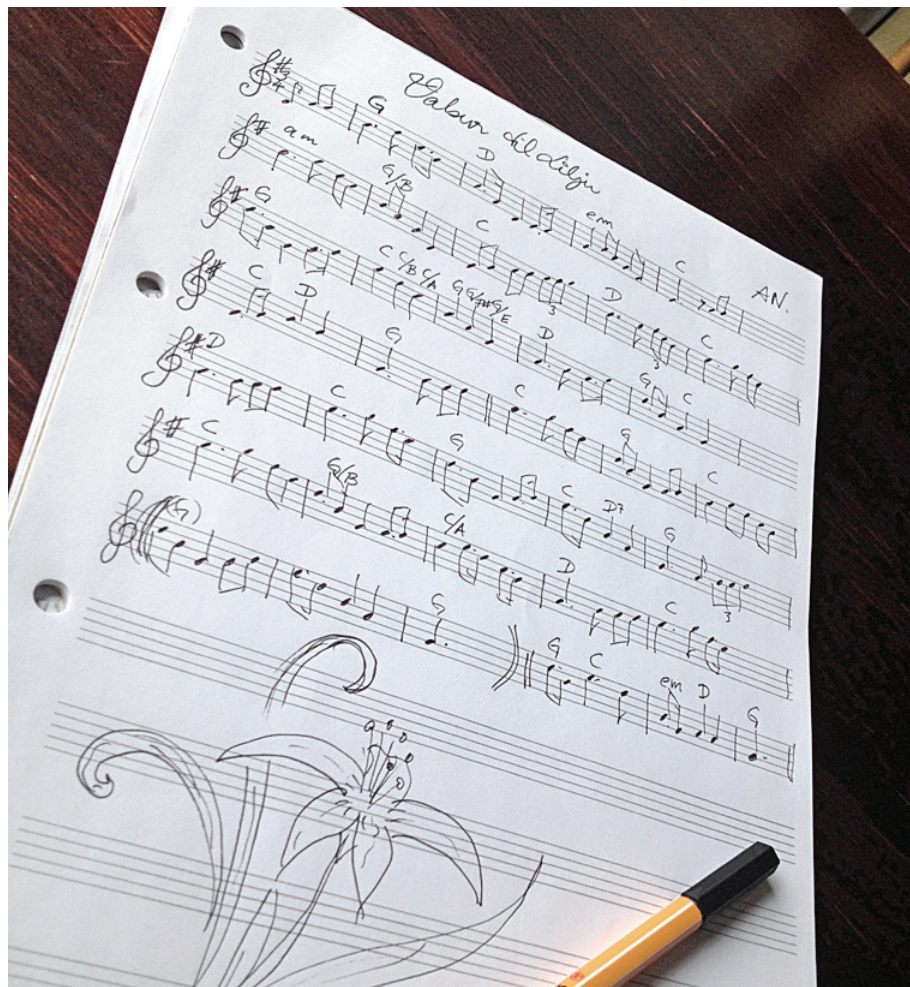
guitar og flest onnur ljóðføri, men lesur ikki nótar. Tá eg spældi tónleik saman við honum, var tað tí alt annað enn klassiskur tónleikur. Og hevði eg ikki gjørt tað, hevði eg óivað ikki verið so tónleikaliga forvitin, sum eg eri í dag.

Fyrstu tankarnar, tá ein flytur heim til Føroyar at búgva eftir lokna útbúgving, er vandin fyri, at alt gerst rutina. Og tá Angelika fyrri 6 árum síðani flutti heim hendi nógv samstundis: Hon gjørdist mamma, byrjaði at undirvísa, samstundis sum hon helt áfram at vera kreativur tónleikari. Sum mamma hevur man vanliga ikki tíð til at sita og forðjúpa seg í tónleikaligar smálutir í dagavis. So eitt virkið tónleikalív krevur serliga tilrættislegging av arbeiði og familjulívi.

Tá ein undirvísir, verða tey kreativu tingini koyrd í ein kassa.

Tað er serliga umráðandi at ein gevur tað víðari, sum ein sjálvur hevur fingið, tá ein lærir frá sær. Tann góði lærarin má sostatt sjálvur hava fingið holla undirvísing. Hinvegin er tað eisini serliga umráðandi, at tónleikaliga forvitni verður hildið við líka. Og hetta letur seg bert gera við at spæla sjálv - egnan tónleik og saman við øðrum.

Angelika arbeiðir dagliga í Tórshavnar Musikkskúla, har hon undirvísir í Violin og Bratsh, og í Kommunuskúlanum í Havn, har hon, við læruháttinum Colourstrings, undirvísir í teimum yngstu flokkunum í tónleiki. Colorstrings roynir at binda saman tað sjónliga - nótar og litir - við hoyrnina - tað klingandi. Tess fleiri sansir tú dregur inn í undirvísingina, tess størri eru lærumøguleikarnir og at fáa øll børnini við. Um tú bara brúkar hoyrnina at læra við kann vera, at tey, sum læra

best gjøgnum eygað, detta burtur í millum og fáa ikki ment spirandi tónleikin.

Lærúháturin er kendur um allan heimin, og internetið ger tað møguligt hjá næmingum á kommunuskúlanum at spæla og fáa undirvísing saman við næmingum úr øllum heiminum, til dømis frá navnframum tónleikarum og konservatoriilærarum. Hetta er ein góð lærúhátur, og tað er frálíkt, at lærarar og leiðsla á kommunuskúlanum geva pláss fyri hesari tónleikalæru. Og hetta átti heilt vist at verið innført í øðrum skúlum í Føroyum.

Múrurin millum sjangrurnar er niðurbrotin. Fólk

eru meiri upplýst og síggja, at tað eru fyrimunir í øllum, bæði tað at spæla eftir gehør, at duga nótar, at hava ein flottan teknikk og at improvisera.

Angelika Nielsen er ein tónleikari, sum illani ber til at seta í bás, tá talan eru um tónleikaligar sjangrur. Hon spælir bæði Violin og Bratsh og er fastur limur í Føroya Symfoniorkestri og í Aldubáruni, umframt at hon spælir í klassiskari strúkikvartett saman við lærarum á Musikkskúlanum. Hennara ljóðførisspæl er eisini at hoyra á fleiri føroyskum útgávum innan rock- og popptónleikin. Í hesum sambandi nevnið hon t.d. tónleikin hjá Dánjal á Neystabø, sum kann kallast teatraliskur world & rokkatónleikur. Í hesum samanhangum er hon ikki ein partur av bólkinum, men er við fyri at koyra »krydd« á tónleikin: Sum heild dæmar mær hetta fantastiska væl, tí tá sleppur tú at spæla nógvar ymsar sjangrur, og at royna ymsar mátar at arbeiða. Og tú kemur í kontakt við nógvu ymisk fólk.

Fólkátónleikur man vera sjangran sum fyllir mest beint nú. Angelika er limur í fólkátónleikabólkinum Kvonn, sum spælir fólkátónleik við stórum F - ordiligan fólkátónleik. Harumframt spælir hon við navnframa bólkinum Yggdrasil, sum í nærmastu framtíð gevur nýggja fløgu út. Hesin tónleikur

kann kallast bland, tí her verður bæði improviserað og spælt eftir skipaðum formum. Til seinast kann nevast, at hon hevur eina duo saman við Anna Húdepohl, sum spælir á akkordion Við hesu serligu ljóðførissamanseting, so spennu tær báðar um eitt breitt og fjølbroytt tónleikaøki. Hetta ætla tær at gera meiri við í framtíðini - upptøkur og fleiri konsertir, eisini uttanlands.

Eg eri rættiliga nógva uttanlanda, og tað er serstakliga gott at sleppa burtur, tá ein býr í Føroyum. Tá er tað bara ein sjálvur og tónleikurin, og tann dagliga rutinan við barnagarðinum og at vaska klæðir, verður tikin av